
Darányi Sándor

PATTRA PATT

Ön mindenből megpróbál kimaradni,
és mindenbe belekeveredik...
Valami félrehord vagy gajra ment,
de nem számít. A most van csak, az itt,

az alacsonyságokból szőtt magasság,
önfélétségből az önmeghaladás!
(Hogy azt ne mondjam, áldozat.) A verklik,
a korlátok, a fog, mely kőbe vás –

az ellentmondásokkal nem bírunk,
se ők velünk. Marad a pattra patt,
s a képzelet pimasz merénylete:
a mindenség falán ütött lukak.

UNOD VAGY SEM

Azt hiszed, nőnek lenni jó? Vadászat
egy árnyra, mely nem jó és nem ragad
meg; végül érzelmi dyslexiába
torkollva önként adnád föl magad

neki. És annyi... Míg a vádra várva
el nem követett bűn gyalázatát
hordod, illatozol, akár az ámbra;
hímek követnek mind a parkon át,

s unod vagy sem, szikrázva körbejárunk,
befelé nyíló, hárommilliárd,
magából konokul kitörni vágyó,
ritmusát keresgélő kisvilág.